

วิธีการดำเนินการวิจัย

ตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอาสาสมัครหญิง อายุ 20 - 25 ปี จำนวน 28 คน แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการทดลองออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 14 คน โดยการทดสอบหาค่า "ที" (t-test) ของสมรรถภาพทางกาย 9 รายการ เพื่อทดสอบว่าทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. จักรยานวัดงานแบบโมนาร์ค (Monark Bicycle Ergometer)
2. เครื่องชั่งน้ำหนักวัดส่วนสูง (Weight and Height Scale)
3. นาฬิกาจับเวลา (Stop Watch)
4. เครื่องวัดความดันโลหิต (Sphygmomanometer)
5. เครื่องวัดไขมันใต้ผิวหนัง (Skinfold Caliper)
6. เครื่องวัดแรงบีบมือ (Hand Grip Dynamometers)
7. เครื่องวัดความจุปอด (Spirometer)
8. เครื่องวัดความแข็งแรงของขา (Leg Dynamometers)
9. เครื่องวัดความอ่อนตัว (Flexibility)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้รับการทดลอง เป็นอาสาสมัครที่มีสุขภาพพลานามัยดี ไม่เป็นโรค ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการออกกำลังกาย อีกทั้งได้รับการเอ็กซเรย์ปอดก่อนการเดินแอโรบิคคานซ์ ทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา แขน วัดความจุปอด วัดความอ่อนตัว และทดสอบสมรรถภาพ

1. เลือกผู้ช่วยในการทดสอบสมรรถภาพ อธิบายชี้แจงวิธีการปฏิบัติและรายละเอียดต่าง ๆ ในการทดสอบ และการเก็บบันทึกข้อมูลให้ถูกต้อง
2. ในการบันทึกข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำบันทึกประจำวันของผู้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยจะทดสอบสมรรถภาพก่อนการฝึก และหลังการฝึกแอโรบิคานซ์ แล้วจึงนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. นำผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายแต่ละรายการมาหาค่าเฉลี่ยมัธยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. ทดสอบความแตกต่างก่อนฝึกแอโรบิคานซ์ของทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยค่า t -test (t-test)
3. ทดสอบความแตกต่างหลังฝึกแอโรบิคานซ์ของทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยค่า t -test (t-test)
4. ทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการฝึกแอโรบิคานซ์ของกลุ่ม 3 วัน ด้วยค่า t -test (t-test)
5. ทดสอบความแตกต่างก่อนและหลังการฝึกแอโรบิคานซ์ของกลุ่ม 5 วัน ด้วยค่า t -test (t-test)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การคำนวณค่ามัธยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t -test โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส เอกซ์ (SPSSX-Statistical Package for the Social Science - X)
2. ความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05